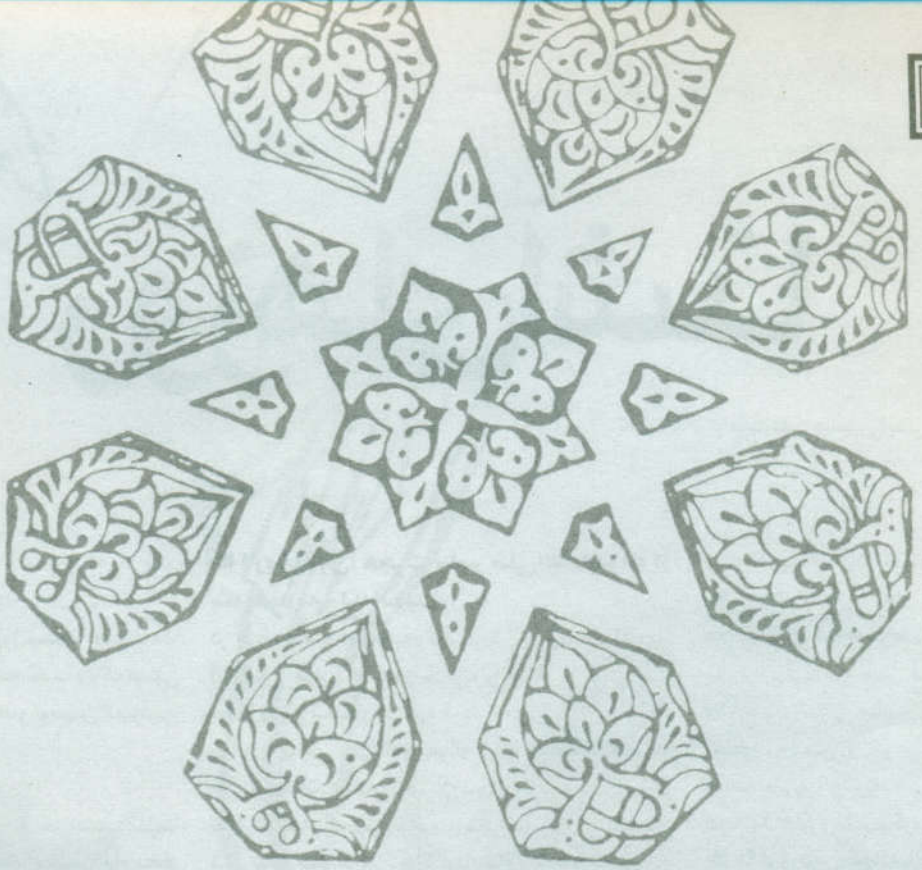

بپرسید؛ جواب بگیرید

علی اصغر عرفان

دوستی با جنس مخالف، بدون گناه و به قصد ازدواج که عیبی ندارد؟!

برخی‌ها، برای آسودگی خاطر، توجیه رفتار و یا کاستن از ناهنجاری کردارشان گاه گرفتار خودفریبی می‌شوند. از دلایلی هم که به ظاهر دست‌آویز خود می‌سازنند، تصحیح نیت یا نیکو نشان دادن آن است؛ چرا که هم در سنت و سیره دین و هم در عرف و باور مردم، نیکویی نیت، مقبولیت رفتار را به همراه دارد. در این‌که اگر نیتی پاک هرچند به عملی نینجامد، شایسته پاداش است، و حتی اگر نیتی الهی برخلاف انتظار، ارتکاب عمل نادرستی را پی‌آمد داشته باشد، باز مستحق عقوبت نیست تردیدی نداریم، چنان‌چه برای کردار شایسته‌ای که با پندار ناصوابی همراه بوده، ارزشی نمی‌دانیم. مهم، باور و باطن افراد است و دانستن این نکته که برخی اوقات نفس پرفسون ما با نیرنگ «توجیه نیت» ما را می‌فریبد. عالمان اخلاق برای گریز از چنین گرفتاری برای هر مسأله‌ای آزمون‌هایی خاص مطرح کرده‌اند. برای مثال سخن شما را با چند پرسش از خودتان پی می‌گیریم،

۱- آیا شما در سن ازدواج قرار دارید؟

۲- آیا شرایط ازدواج هم‌چون تمکن اقتصادی، بلوغ فکری و اجتماعی و... را دارا هستید؟

۳- آیا واقعاً قصد ازدواج دارید؟

۴- پدر و مادرتان از قصد کلی ازدواج شما آگاهند؟ والدین فرد مورد نظرتان چطور؟

۵- آیا والدین شما از قصد ازدواج شما با فرد مورد نظرتان مطلعند؟ پدر و مادر طرف مقابل چطور؟

اگر همه پاسخ‌هایتان مثبت بود، گفت‌وگوی شما به قصد ازدواج و آن هم با شرایطی ویژه هیچ اشکالی ندارد. تأکید می‌کنیم که این گفت‌وگو بعد از انتخاب خواهد بود و با این وصف مقوله دوستی لزومی نمی‌یابد. صفا، صمیمیت و دوستی را بعد از ازدواج و با همسری که انتخاب کرده‌اید، بسیار سفارش می‌کنیم.

س: چرا نام اصلی حضرت مهدی عج‌الله تعالی‌فرجه را که همان نام پیامبر گرامی اسلام است بر زبان نمی‌آورند و حتی در نوشتن، آن را به صورت (م‌ح‌م‌د) می‌نویسند؟

ج: این ممنوعیت از نام بردن - چنان‌که برخی از عالمان گفته‌اند - مقطعی بوده و به دلیل شرایط اجتماعی دوره غیبت صغرا اختصاص به همان زمان داشته است؛ زیرا در آن عصر که غیبت به طور کامل صورت نگرفته بود و امام زمان(عج) هنوز از طریق سفیران خود با مردم ارتباط داشت، بیم آن می‌رفت که اگر ستمگران از نام و جای آن حضرت به طور دقیق اطلاع یابند، درصدد قتل ایشان برآیند و یا سبب آزار دوستان و شیعیان را فراهم آورند.

اما اکنون که در عصر غیبت کبرا به سر می‌بریم و شرایط زمانه تغییر کرده است ذکر نام اصلی ایشان اشکالی ندارد. در این باره علامه اربلی در کتاب کشف‌الغمه و محدث کبیر شیخ حر عاملی در وسایل الشیعه نیز فتوا به جواز این‌گونه نام بردن داده‌اند.

آیت‌الله مکارم شیرازی نیز پس از بحثی فقهی می‌فرمایند: «می‌توان گفت ذکر نام شریف حضرت مهدی علیه‌السلام که عبارت از امام محمد فرزند امام حسن عسکری علیه‌السلام می‌باشد در امثال زمان ما که تقیه لازم نیست، جایز است.»

با وجود اهمیت بسیار والای قیام حضرت مهدی عج‌الله تعالی‌فرجه چرا نام مبارک ایشان در قرآن نیامده است؟

اولاً صرف وجود نام مبارک آن بزرگوار در متن آیات شریفه قرآن، دلالت بر امامت یا دیگر ویژگی‌های والای امام نیست؛ چرا که دایرهٔ نام‌هایی که در قرآن آمده از دورترین موجودات نسبت به پروردگار متعال (یعنی شیطان) تا نزدیک‌ترین بندگان خداوند را شامل می‌شود.

دربارهٔ وجود با عظمت امام غائب(عج) هرچند نام ایشان به تصریح لفظی در قرآن نیامده اما آیات مختلفی از کلام الله مجید دربارهٔ امامت و ولایت و به شکل ویژه درباره منجی موعود بشریت تفسیر و تأویل گردیده است. مطابق روایات اهل بیت و طبق نقل شیعه و سنی تاکنون بیش از ۱۴۰ آیه از آیات نورانی قرآن به وجود شریف امام زمان تأویل شده که از آن جمله تنها علامه مجلسی بیش از هفتاد آیه را درباره ظهور آخرین حجت نقل کرده است.

هم‌چنین با این شیوه بیان، از احتمال آسیب تحریف کاسته می‌شود چنان‌چه یکی از دلایل نیامدن نام مبارک حضرت علی علیه‌السلام را نیز چنین گفته‌اند.

چرا از پوشیدن لباس‌های شبیه به پوشاک غیر مسلمان منع شده‌ایم؟

صرف شباهت در پوشش، اشکالی ندارد اما بدان دلیل که این همانندی پی‌آمدهایی را به همراه دارد، از آن منع شده‌ایم.

۱. پوشش، معرف هویت هر ملت و فرهنگی است، طبیعی است که مسلمان هم باید پوششی داشته باشد که نشان دین و فرهنگ او باشد.

۲. به دنبال استفاده از پوشش فرهنگ بیگانه، ناخواسته لوازم آن نیز بر فرهنگ جامعه مصرف کننده تحمیل می‌شود. هم‌چون: بی‌بندوباری، بدحجابی و پاره‌ای معضلات اجتماعی.

۳. استفاده از لباس‌های بیگانه، پی آمدهای منفی اقتصادی نیز به همراه دارد هم‌چون: وابستگی، از کار افتادن شرکت‌های داخلی تولیدی و ...